

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi J. B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 20 czerwca 2006 r., w sprawie z wniosku J. B. przy uczestnictwie M. B., i innych oraz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Starostę Powiatu K. i Powiatowy Zarząd Dróg w K. o rozgraniczenie, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2011 r., zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 16 grudnia 2010 r.,

- 1) oddała zażalenie
- 2) zasądza od wnoszącego skargę J. B. na rzecz uczestników M. B. i O.B. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym
- 3) oddała wniosek Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2006 r., w sprawie sygn.[...], Sąd Okręgowy oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 24 października 2005 r., którym zostało dokonane rozgraniczenie działki wnioskodawcy z działkami Skarbu Państwa oraz działek innych uczestników położonych.

Wnioskodawca złożył dnia 25 października 2010 r. skargę o wznowienie postępowania tego postępowania w części dotyczącej ustalenia granicy pomiędzy jego działką nr 144/2 a działkami nr 143 i 145 należącymi do M. i O.B. W uzasadnieniu skargi wnioskodawca podniósł, że w chwili wydawania wymienionych orzeczeń nie dysponował wyrysem z mapy ewidencyjnej wsi C. z dnia 18 stycznia 1974 r., który ma istotne znaczenie dla wyniku sprawy. Nie mógł skorzystać z tego dowodu ponieważ dowiedział się o nim dopiero we wrześniu 2010 r. Także wtedy dopiero dowiedział się, że świadek Z. R., który w latach 70 tych opracował projekt zabudowań na jego działce, ma wiedzę o stanie posiadania działek.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę wnioskodawcy. Zdaniem sądu, podstawowy dowód – wyrys z mapy ewidencyjnej, nie jest nowym dowodem w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Ten sam wyrys wnioskodawca złożył Sądowi przy piśmie z dnia 3 kwietnia 2006 r. Dlatego w ocenie sądu trudno uznać, że inny, wtórny do tej mapy, dowód w postaci zeznań świadka Z. R. mógłby nosić cechy dowodu, który mógłby mieć wpływ na wynik sprawy zwłaszcza, że wnioskodawca już w 2006 r. dysponował mapą ewidencyjną, pochodzącą z dokumentacji budowlanej i wiedział o osobie, która tę dokumentację przygotowywała.

Wnioskodawca złożył zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego. Zarzucił w nim naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie wskutek uznania, że dowody wskazane przez wnioskodawcę nie stanowią nowych środków dowodowych w rozumieniu powołanego przepisu prawa. Zdaniem wnioskodawcy, do jego pisma z dnia 3 kwietnia 2006 r. został załączony szkic mapy ze stycznia 1971 r. a nie wyrys z mapy ewidencyjnej. Pismo to zostało złożone dopiero na etapie postępowania

apelacyjnego, a sąd drugiej instancji nie odniósł się do dowodów załączonych do pisma.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Jak wynika z dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego, dotyczącego art. 403 § 2 k.p.c., nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty i dowody, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym przy dołożeniu należytej staranności, a więc gdy strona nie wiedziała o danych środkach dowodowych i wiedzieć nie mogła (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2011 r., II CZ 20/11, nie publ.; z dnia 17 czerwca 2010 r., III CZP 18/10, nie publ.; z dnia 22 czerwca 2010 r., I CSK 601/09, nie publ. Nie odnosi się zatem do okoliczności i dowodów ujawnionych w zakończonym prawomocnie postępowaniu i znanych w tym postępowaniu stronie wnoszącej skargę także wtedy, gdy okoliczności te i dowody zostały wskazane przed sądem drugiej instancji a ten sąd pominął je na podstawie art. 381 k.p.c. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 29 marca 2007 r., II UZ 3/07 OSNP 2008/11-12/178) lub też gdy sąd drugiej instancji bez podania przyczyn pominął okoliczności i dowody przedstawione w postępowaniu apelacyjnym.

Niemożliwość skorzystania z okoliczności faktycznych i środków dowodowych, jako podstawa wznowienia postępowania, jest oceniana z punktu widzenia strony a nie ze względu na wadliwość dotychczasowego postępowania w zakresie uwzględnienia przez sąd przytaczanych w tym postępowaniu okoliczności i skazywanych dowodów. Podstawą skargi o wznowienie postępowania nie może być negatywna ocena skarżącego dotycząca ustaleń faktycznych, oceny dowodów ani zastosowania prawa przez sądy w sprawie, której skarga dotyczy. Celem wznowienia postępowania, odróżnieniu od środków odwoławczych i skargi kasacyjnej, nie jest usunięcie błędów dotychczasowego postępowania w oparciu o ten sam materiał dowodowy.

Z tych podanych wyżej przyczyn powoływany w skardze o wznowienie źródłowy dokument geodezyjny - wyrys mapy ewidencyjnej oraz zeznania świadka Z. R. nie mogły być uznane za dowody z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Jak trafnie wskazał uznał Sąd Okręgowy, dowodem w postaci tej samej mapy wnioskodawca dysponował w poprzednim postępowaniu i przedstawił go sądowi przy piśmie z dnia 3 kwietnia 2006 r. i nie ma znaczenia, że pismo to zostało złożone w postępowaniu apelacyjnym, które przez ponowne merytorycznego rozpoznania sprawy w granicach apelacji stanowi w zasadzie kontynuację dotychczasowego postępowania prowadzonego w pierwszej instancji. Jeśli zaś chodzi o dowód z zeznań świadka, który przygotował wnioskodawcy dokumentację niezbędną do budowy budynku na działce, której granice okazały się sporne, to jest oczywiste, że wnioskodawca wiedział o tej osobie w toku poprzedniego postępowania a przygotowanie odpowiedniej dokumentacji łącznie z planem zagospodarowania działki musi uwzględniać granice jej użytkowania. Dlatego i w odniesieniu do tego dowodu słusznie zostało przyjęte w zaskarżonym postanowieniu, że nie można mówić o jego późniejszym wykryciu i braku możliwości skorzystania z tego w poprzednim postępowaniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

Zasady orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego zostały określone w art. 520 k.p.c. Pomiędzy wnoszącym skargę o wznowienie postępowania rozgraniczeniowego a uczestnikami M. i O.B. powstała wyraźna sprzeczność interesów, co do oczekiwanego rozstrzygnięcia w przedmiocie rozgraniczenia ich nieruchomości. Z tego względu na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy nałożył na przegrywającego sprawę obowiązek zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Podobnych relacji nie ma pomiędzy wnioskodawcą a Skarbem Państwa reprezentowanym przed Sądem Najwyższym przez Prokuratorię Skarbu Państwa w postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania nieprocesowego o czym świadczy chociażby brak zarzutów dotyczących dokonanego rozgraniczenia nieruchomości należących do tych podmiotów. Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. oddalił wniosek Skarbu Państwa –

Prokuratorii Skarbu Państwa o zasądzenie od wnoszącego skargę kosztów postępowania zażaleniowego.